

SOCIAL-DEMOKRATEN

Onsdag 6. Februar 1918

Borgerkrigen i Finland

[...] For fuldtud at forstaa den tragiske Situation maa man erindre, hvorledes Finlands Forhold har udviklet sig, siden den russiske Marts-Revolution tændte Frihedens Fakkell og saa for Finland.

Da Kerenski¹ sad ved Roret i Petrograd, var Socialisterne Flertallet i den finske Landdag. Denne Landdag vedtog den bekendte Uafhængighedserklæring, der gav Kerenski Anledning til at opløse Landdagen.

I den nye – efter Socialisternes Mening ulovlige – Landdag, der blev valgt, var Socialisterne i Mindretal. Det lykedes dem dog at faa de sociale Love om 8 Timers Arbejdsdagen og den kommunale Valgret ført ud i Livet, og med Hensyn til Finlands Uafhængighed var der i Virkeligheden ingen Modsetning mellem de Borgerlige og Socialisterne.

Saa kom den russiske November-Revolution, og de Borgerlige gennemførte Finlands Uafhængighed. Konsekvensen heraf var, at de russiske Bolschevik-Tropper, der naturligvis sympatiserede med de finske Socialister, fordredes fjernet fra Finland.

Dette var i og for sig en naturlig Fordring. Men Socialisterne mente – og vel ikke uden Grund – at, naar Bolschevik-Tropperne var trukket bort fra Finland, og naar de borgerlige havde dannet en finsk Hær, hvilket de aabent erklærede var Hensigten, da vilde Arbejderne fuldstændig være prisgivet et Bourgeois- og Klasseregimente.

Det er Aarsagen til Socialisternes Statskup. [...]

¹ Aleksander Kerenskij (1881-1970) russisk politiker, juli-november 1917 den sidste leder af den midlertidige regering før Lenins magtovertagelse.